

పాపం గోపాలం

“ఒరేయ్ గోపాలం... నీ కొడుక్కి వయసు మీద పడ్తోంది, ఏ ఒక్క పంచాంగంలో కూడా మంచి ముహూర్తమే దొరకడం లేదా నీకు?” ఆఫీసుకు రెడీ అవుతోన్న కొడుకుని నిర్మలమ్మ టైపులో నిలదీసింది గంగమ్మ.

లంచ్ బాక్స్ ని బ్యాగ్ లో సర్దుకుని “ఏవండీ! అత్తగారు చెప్పింది అక్షరమక్షరం నిజం. మనబ్బాయికి ఏజ్ బారవుతోందండీ! సిగ్గుతో నలుగురి ముందూ తలెత్తుకు తిరగలేకపోతున్నాను. బాధగా ఉందండీ!” గొణగుతూ వచ్చింది అంజలి వంటింట్లోంచి,

భార్య చేతిలోంచి బ్యాగందుకుని “ముందా వెధవ సిగ విప్పేసి ఎంచక్కా జడల్లుకో. ఏ బాధా ఉండదు. ఎటంటే అటు హాయిగా తలెత్తుకు తిరగొచ్చు.” ముసిముసిగా నవ్వుతూ అన్నాడు గోపాలం.

“ఏ వయసులో జరగాల్సిన ముచ్చట ఆ వయసులో జరిగితేనే బాగుంటుంది. జోకులాపి నా మనువడి గురించి సీరియస్ గా ఆలోచించేదేమైనా ఉందో లేదో అది చెప్పరా ముందు.” గోపాలం వంక గుర్రుగా చూసింది గంగమ్మ.

అరిగిపోయిన సీన్ అన్నట్లు ఎప్పట్లాగే వాల్లిద్దరి వైపు ఓ టైపు జాయింట్ లుక్కేసి నిట్టూర్చొకటి వదిలాడు.

“ఊర్కునేది లేదిక. ఈ రోజు అటో ఇటో తేల్చిపడేస్తాను. ఆఫీసులో అందర్నీ ఏకబిగిన ఎంక్వయిరీ చేసేసి ఏది అందవైన ఛ!...ఛ!! ఏది అత్యుత్తమ స్కూల్ తెల్పుకుంటాను. ఇదే నా శపథం” అంటూ భీషణ ప్రతిజ్ఞ కూడా చేసాడు గోపాలం.

“జుట్టు మాత్రం ముడేయకండేం....” చురకంటించిందిభార్య.

“సర్వరే గానీ నా శపథం నెరవేరే వరకు మాత్రం పాతకాలం నాటి మన ఈ గుమ్మం తొక్కను గాక తొక్కను” అన్నాడు గోపాలం సీరియస్గా ముఖం పెట్టి.

“ఇది నీకేం కొత్తా? ఎన్నిసార్లనలేదు. గుమ్మం తొక్కను... గుమ్మం తొక్కనూ... అని. లెక్కెడితే ఇది మాట పదహారోసారనుకుంటాను. గుమ్మం తొక్కకూడదన్నాను... తొక్కను. అంటూనే హవ్వ! తెలివిగా ఎన్నిసార్లు గుమ్మం మీదినుంచి గెంతుకుంటూ ఇంట్లోకి చొరబడలేదూ?” బుగ్గనొక్కుకుంది గంగమ్మ.

నాలిక్కొరుక్కున్నాడు గోపాలం.

“ఈసారలా మాట తప్పరనుకుంటానత్తయ్యా! ఉదయం టిఫిన్లో కారం దట్టించాను. ఆవగింజంతైనా ఆవేశం వచ్చుండకపోదు” దెప్పిపాడిచింది భార్య.

‘అహో... ఏమి ఈ సతీ వైపరీత్యము’ అని మనసులో నాటకీయంగా వాపోతూ-తాగని వాడిలా నీరసపడిపోతూ వెళ్ళాస్తానని జాయింట్గా చెప్పేసి గుమ్మాన్ని తొక్కి మరీ గబుక్కున ఇంట్లోంచి బయటపడ్డాడు గోపాలం.

ఆఫీసులోకి అడుగుపెడుతూనే డెయిలీ సీరియలంత సాగదీసి మరీ తన సమస్యని కొలీగ్స్ ముందుంచాడు గోపాలం. మాంచి స్కూల్ పేరొకటి చెప్పమని వేడుకున్నాడు కూడా. వైవేద్యంగా తేనీటిని సమర్పించుకొన్నాక!

“ఏంజిల్స్ స్కూల్ బావుంటుంది.” చెప్పాడు టైపిస్ట్ ప్రకాష్.

“ఎందుకని?” ప్రశ్నించాడు గోపాలం.

“మా బేబీని అక్కడే చేర్పించాను. ఎందుకంటే ఏం చెప్పను? ఏంజిల్స్ లాంటి మేడమ్స్ ఉన్నారక్కడ. చదువుమాట మా ఆవిడెరుగు. వాళ్లందం చూసి అడ్మిట్ చేశాను.” అంటూ మెలికలు తిరిగి పోసాగాడతను.

ఈ సలహా నచ్చలేదు గోపాలానికి.

“ఎ టు జెడ్ అనే స్కూలొకటి సిటీ ఖాట్ స్కూల్స్లో ఉందయ్యా గోపాలం. దానికి బాగా పేరుంది. దూరంగా ఉంటుందన్న మాటే గానీ చదువు స్టాండర్డ్గా ఉందిట. నా మాట విని ఆ స్కూల్లో ట్రై చేసి చూడు” హెడ్క్లర్క్ మధు సలహా విసిరాడు.

అచ్చం ఈ స్కూల్నే పక్కింటాయన ఒకానొక సందర్భంలో సూచించి ఉండడం మూలాన, మధ్యాహ్నం అవర్స్లో సూపరింటెండెంట్గారిని ఓ గంట పర్మిషన్ అడిగి ఏ టు జెడ్ స్కూల్ని దర్శించుకోవడానికి వెళ్ళాడు గోపాలం.

“మా స్కూల్లో మీ పిల్లల్ని చేర్పించాలంటే ముందుగా ఎగ్జామ్ ఉంటుందండీ!” తెలియపర్చాడు ప్రిన్సిపాల్ కమ్ కరస్పాండెంట్.

ఓస్ ఇంతే కదా అనుకుని “స్కూల్లో ఇది కామననుకుంటాను. ఏ టైపు ఎగ్జామింగ్ కైనా మా అబ్బాయి రెడీ. మా వాడికి అయిదు దాటాయి. జస్ట్ యల్.కె.జిలో సీటివ్వాలి” అన్నాడు గోపాలం ఉత్సాహంగా.

“మరదే... తొందర పడ్డమంటే!” అంటూ జారి పడ్తోన్న కళ్లద్దాలోంచి గోపాలం వంక ఎగాదిగా చూస్తూ “ మాస్కూల్లో కామన్ గా ఏవీ ఉండవు. అంతా డిఫరెంట్ టచప్స్! ఎగ్జామ్ తీసుకునేది పిల్లాడిక్కాదు. పేరెంట్స్ కి!” చెప్పాడు ప్రిన్సిపాల్ తాపీగా.

ఆ మాట చెవుల్లో పేల్తానే ధామ్మని విరుచుకుపడిపోయాడు గోపాలం. అటెండర్ రావడం... నీళ్ళు చల్లడం... గోపాలం కోలుకోవడం-తేరుకోవడం... వగైరాలు సీన్ బై సీన్ చకచకా జరిగిపోయాక.

“ఎగ్జామ్ లో మీరు పాసవుతే అప్పుడు మీ వాడికి సీటిచ్చే విషయం ఆలోచిస్తాం” అంటూ ముగింపు టచిచ్చాడు ప్రిన్సిపాల్.

సరేనంటూ వినయంగా తలూపుతూ ఎగ్జామ్ కమ్ ఇంటర్వ్యూ డేట్ ఫిక్స్ చేసుకుని వెనుదిరిగాడు గోపాలం.

వారం రోజులు ఏకబిగిన లీవ్ పెట్టేసాడు గోపాలం. బుక్ స్టాల్ కి వెళ్లి కొన్ని జి.కె పుస్తకాలు తెచ్చుకున్నాడు. ‘పేరెంట్స్ కి కోచింగ్’ అనబడే ఓ కోచింగ్ సెంటర్ కనబడిందోచోట. అది చూసి ‘భళిరా ఎనిమిదో వింతని బోల్డాశ్చర్యపోయాడు. ఇలాంటి కోచింగ్ సెంటర్ లా ఉంటాయా అనిపించిదతనికి. అయితే అటు పోక, తాను కొనుక్కున్న బుక్స్ తోనే సీరియస్ గా కుస్తీపట్టాడు.

మధ్యమధ్యలో పుత్రరత్నమొచ్చి పుస్తకాల్ని అటు లాగి ఇటు లాగి నానా హంగామా చేసినా విసుక్కోక... కించిత్ టైమ్ కూడా వేస్ట్ చేయక... రాత్రింబవళ్ళూ బాగా ప్రిపేరయ్యాడు.

అతను తిన్నా తినకపోయినా వేళకి టీలు-టీఫిన్లూ అమర్చి తన పతిభక్తిని నిరూపించుకుంది సతీమణి అంజలి.

కొడుకు పాసయ్యేలా చూడమని... మనవడికి సీట్ ఛేసేలా చేయమని... రామకోటి గత్రా రాసీ రాసీ గోపాలం నుదుటున వీర తిలకంగా విభూతిని దిద్దింది గంగమ్మ.

* * *

ఎగ్జామ్ కమ్ ఇంటర్వ్యూకి బాగా చిక్కిపోయి వచ్చిన గోపాలాన్ని “ఇంతదానికే అంతలా చిక్కిపోతే, మా చేతికి చిక్కాక ఇంకెంతలా చిక్కుతారోగా!” అన్నట్లు ఎగాదిగా చూసి కంప్యూటర్ రూంలోకి అతగాడిని తీసుకెళ్లాడు ప్రిన్సిపాల్.

కంప్యూటర్ ముందు కూర్చున్నారద్దరు.

“ఈ కంప్యూటర్ లో ప్రశ్నలు ఫీడ్ చేసి పెట్టాం. మొదటి ప్రశ్నకి కరెక్ట్ సమాధానం చెప్పారనుకోండి. డానేషన్ లో 25 శాతం తగ్గింపు ఉంటుంది. అలాగే రెండవ ప్రశ్నకి 50శాతం, మూడవ ప్రశ్నకి 100శాతం ఉంటుంది”

ప్రిన్సిపాల్ చెబుతోంటే స్టార్ప్లస్ 'కాన్ బనేగా కరోడ్పతి' కార్యక్రమం కళ్లముందు స్లాష్లా మెరిసింది గోపాలానికి.

"ఆర్ యూ రెడీ?" అమితాబ్ బచ్చనంత బిల్లపిస్తూ అతను హుషారుగా అడుగుతుంటే జుట్టు పీక్కోవాలన్నంత ఏమోషన్ ఫీలయ్యాడు సదరు గోపాలం. దీనికంటే 'ఆ' కార్యక్రమానికి అటెండవుతే కోటిరూపాయలు ఈజీగా గెల్చుండేవాన్నిగా.... అనే ఆలోచనాచ్చింది గానీ, స్కూల్లో పిల్లాడికి సీట్ మాత్రం దొరకదుగా! తనని తాను కంట్రోల్ చేసుకున్నాడు.

"మొదటి ప్రశ్న అడగబోతున్నాను. ఆర్ యూ రెడీ?"

ఎలిమెంటరీ క్లాసు, పిల్లాడిలా మొదటి సారి టైతో వచ్చిన గోపాలం టై సరి చేసుకుంటూ "యస్" అన్నాడు స్టయిల్గా.

కంప్యూటర్ ఆపరేట్ చేయడం ప్రారంభించాడు ప్రిన్సిపాల్.

మొదటి ప్రశ్న "abcd... లు ఎన్ని?"

ఆ ప్రశ్న కంప్యూటర్ తెరమీద కనబడగానే మూర్చ వచ్చినంత పనయ్యింది గోపాలానికి. ఇంతోటి ప్రశ్నకి అంతంత బుక్స్ని బుర్రబద్దలయ్యేలా ఆహోరాత్రులు చదివానే అని వాపోయాడు.

గోపాలం వాలకాన్ని గమనించి "నే ముందే చెప్పలా ప్రశ్నలు చాలా సింపుల్గా ఉంటాయని" అంటూ పళ్లికిలిచాడు.

పళ్ళ ప్రదర్శనకి బ్రేకిచ్చి, "ఎ-4, బి-26, సి-56, డి-అంతగా తెలీదు" అనే నాలుగు జవాబుల్ని చెప్పాడు.

వాటిని చూస్తూ దీర్ఘాలోచనలో మునిగిపోయిన గోపాలాన్ని చూస్తూ "చెప్పండి సమాధానం" అన్నాడు.

"ఇరవై ఆరు. అంటే సమాధానం బి" టక్కుమని చెప్పాడు గోపాలం.

"ఆర్ యూ ష్యూర్?"

అతని ఓవరాక్షన్ చూస్తోంటే... కంప్యూటర్ పగులగొట్టి, తలమీద బాది, రేసుగుర్రంలా బయటకు పరుగులంకించుకోవాలన్నంత ఇది కల్గింది గోపాలానికి.

అయినా పైకి మాత్రం "ష్యూర్...ష్యూర్" అన్నాడు.

"లాక్ చేయమంటారా?" అనడుగుతుంటే సరేనని తలూపాడు.

"జవాబు నాలుగు. సరైన సమాధానం-ఎ" అనే ఆన్సర్ వచ్చింది కంప్యూటర్లో.

అచ్చూసి, "యువర్ ఆన్సర్ ఈజ్ రాంగ్ మిస్టర్ గోపాలం" అనే ప్రిన్సిపాల్ మాట విని ధామ్మని విరుచుకుపడిపోయాడు పాపం గోపాలం.

అతన్ని లేపి "రిలాక్స్... రిలాక్స్" అంటూ భుజం తడ్చూ, "మీ ఆన్సర్ ఎలాగ తప్పంటే... మేం అడిగింది abcd లు ఎన్నని? కానీ మీరు చెప్పిన జవాబుకి ఇంగ్లీషు లెటర్స్

ఎన్ని? అనే ప్రశ్న ఉండాలింది”.

భోరున ఏద్యాలనించింది గోపాలానికి. “ధైర్యంబు విలోంబయ్యె” పద్యం పాడబోయి బాగోదని ఊరుకున్నాడు.

“సో మొదటి ప్రశ్నకి కరెక్ట్ సమాధానం చెప్పలేకపోయారు” అంటూనే “మీ అబ్బాయిని స్కూల్లో ఎందుకు చేర్పించాలనుకుంటున్నారు?” అనే ప్రిన్సిపాల్ రెండవ ప్రశ్న వినబడగానే “వెరీ సింపుల్” అంటూ సమాధానం చెప్పడానికి ఉపక్రమించాడు గోపాలం.

గోపాలం వంక ‘ప్యే! అమాయక చక్రవర్తి’ అన్నట్లో లుక్ విసిరి ప్రిన్సిపాల్ నాలుగు సమాధానాలిచ్చాడు.

“ఎ-చదువుకోసం, బి-టైం పాస్ కోసం, సి-అల్లరి భరించలేక, డి-బ్యాంకులో ఉన్న డబ్బుల్ని ఊడ్చి పెట్టడానికి”

ఆలోచనల్లో పడ్డాడు గోపాలం. ఈసారి చాలా తెలివిగా సమాధానమివ్వాలి. లేకపోతే బావుండదు. వీడికేం రాదు. శుద్ధ మొద్దనుకునే ప్రమాదముంది. వారం రోజులు ప్రిపరేషన్ కూడా బూడిదలో పోసిన పన్నీరవుతుందనుకొని, మొదటి ప్రశ్న తాలూకు డీప్ అనుభవంతో-

“ఎ-చదువుకోసం అనే జవాబిస్తానని మీరనుకుంటున్నారు కదూ! నో... నో మీ ట్రిక్స్ పట్టేసా. అందుకనే ఈసారి చాలా ఇంటిలిజెంట్గా సమాధానం ఇస్తున్నాను. సరైన ఆన్సరేంటంటే, డి-బ్యాంకులో డబ్బుల్ని ఊడ్చి పెట్టడానికి” అన్నాడు గోపాలం హుషారుగా.

“మరోసారి ఆలోచించండి. ఇది సరైన జవాబు అవుతుందో కాదో...” ముఖంలో ఎలాంటి ఎక్స్ప్రెషన్స్ ఇవ్వకుండా చెప్పాడు ప్రిన్సిపాల్.

“ఆలోచించాల్సిన పనేం లేదు. ఐ యామ్ 100% కరెక్ట్.

“కంప్యూటర్ లాక్ చేసేదా?”

“తప్పకుండా”

మూడు సెకన్ల అనంతరం “మీ జవాబు తప్పండి గోపాలం గారూ. పిల్లల్ని ఎవరైనా స్కూల్లో చేర్పించేది ఎందుకు? మీది మట్టిబుర్ర కాకపోతే ఎ-చదువుకోసం కాదా?” కంప్యూటర్లోకి తొంగిచూస్తూ చాలా కామ్గా చెప్పాడు ప్రిన్సిపాల్.

మరునిముషం ‘దబ్’ మన్న చప్పుడుకి ఏవైందనుకుంటూ కంప్యూటర్ వంక చూసాడు.

అది బాగానే ఉంది. పక్కకి చూసాడు. గోపాలం అక్కడా లేడు. మరేవైనట్టు? కిందికి చూసాడు ఏదో గుర్తొచ్చి...

కిందపడి గిలగిలా కొట్టుకుంటున్నాడు గోపాలం మూర్ఛరోగం వచ్చినవాడిలా! ఎ టు జెడ్ అనే స్కూల్ పేరుకి అర్థం తెలిసి వచ్చిన వాడిలా!!

* * *

గోపాలం మరో స్కూల్ గేటు తొక్కాడు.

ప్రిన్సిపాల్ ని కలిసాడు. స్కూల్ వాతావరణం బాగా నచ్చిందతనికి. పేరెంట్స్ ఎగ్జామ్ లూ వగైరా లేవుట. హమ్మయ్య! అని ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు గట్టిగా. ఫీజుల వివరాల వగైరా మాట్లాడితే పిల్లాడ్ని బడిలో చేర్చడమనే ప్రహాననం విజయవంతం అయినట్టేననుకున్నాడు.

“ఫీజుల వివరాలు చెబితే..” అంటూ నసిగాడు. మాస్టారి ముందు చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డ ఎల్.కె.జి స్టూడెంట్ లా అతి వినయాన్ని ఒలకబోస్తూ.

“జస్ట్ రెండువేలు. అది కూడా మీ కోసం. మీ అమాయకపు మొహం చూచాలా తగ్గించి చెబుతున్నాను” చెప్పాడా ప్రిన్సిపాల్.

బెలూన్ లా ఉబ్బిపోయాడు గోపాలం. అద్దంగానీ ఉంటే ఓసారి మొహం చూసుకోవచ్చునుకున్నాడు. ఎంతమాయకంగా ఉందోనని!

“అబ్బ... ఇంత తక్కువ ఫీజులా ఈ బడిలో? నా అదృష్టం కాకపోతే అంటూ తబ్బిబ్బవుతూ “ఇయర్లీకి పెట్టారేంటండీ ఫీజులు...” అనడిగాడు యమ సంతోషంగా.

“ఇయర్ కా?” అంటూ బోల్డాశ్చర్యపోతూ, “మంత్రి...మంత్రికి రెండు వేలం బాబూ” అంటూ ఆగి గోపాలం గుండె వంక చూసాడు ఆగి ఉంటుందేమోనని.

ఆగలేదు సరికదా అన్నాడు గోపాలం. ‘టోటల్ గా అన్నమాట’ తనలో తన గొణుక్కున్నట్టు.

“హబ్బే... అందుకనే మీది అమాయకపు మొహమని ముందే చెప్పాను. డ్రెస్ ల బుక్స్ కీ, ఎగ్జామ్ ఫీ... వీటన్నింటికి వేరేగా ఉంటాయి. ఈ ఎమాంట్ కేవలం ఎడ్యుకేషన్ మాత్రమే నన్నమాట” చెప్పాడు తాపీగా.

“ఎడ్యుకేషన్ కి అంత ఫీజా?” నోరు బార్లా తెరిచాడు.

డానేషన్ లేదు అనంటే ఏదో అనుకున్నాడు. విషయం ఇదన్నమాట.

“మరి. మా స్కూల్లో కంప్యూటర్ విద్య నేర్చుతాం” అన్నాడు ప్రిన్సిపాల్ హుందాగా.

ఎవరెస్ట్ శిఖరమెక్కిస్తాం. చంద్రమండల యాత్ర చేయిస్తాం. అన్నంతిజీగా.

“ఎల్.కె.జికి కంప్యూటరెండుకండీ?” బుర్రగోకున్నాడు గోపాలం అర్థం గాక.

“ఎల్.కె.జి. నుంచే ఎ,బి,స,డిల్ని కంప్యూటర్ లో నేర్చుతామన్నమాట, పలకమీ దిద్దించడం, బుక్కుల్లో రాయించడం ఓల్డెస్ట్ ఫ్యాషన్ కదండీ!” ముసిముసిగా నవ్వుకుంటాన్నాడు ప్రిన్సిపాల్.

“చిక్కావు చేతిలో చిలకమ్మా...” అనే పాట బయట స్కూల్ కెదురుగాను మ్యూజిక్ షాప్ నుంచి వినిస్తోంది సన్నగా.

అక్షరాల్ని కంప్యూటర్ లో నేర్పడం కంప్యూటర్ విద్యా? సరికొత్త నగ్నసత్యా తెలుసుకున్న జ్ఞానియై... వెరిచూపులు చూస్తూ, బయటకు పరుగులాంకించుకున్నాడు గోపాలం.

* * *

పిల్లవాడి అడ్మిషన్ కోసం స్కూల్ చుట్టూ తిరిగి తిరిగి విసిగి వేసారిన గోపాలానికి జ్ఞానోదయమయ్యింది. ఆ జ్ఞానోదయం ఓ వినూత్నమైన నిర్ణయానికి దారితీసింది.

ఫ్రెండ్స్ ని పెట్టుబడి కోసం తలా ఇంత సాయమడిగి, తన భార్యని కరస్పాండెంట్ గా పెట్టి మాంచి శుభముహూర్తాన తనే ఓ స్కూల్ ఓపెన్ చేశాడు.

మొట్టమొదటి అడ్మిషన్ గా తన కొడుకునే చేర్చుకున్నాడా బడిలో.

(10.05.2001)

ఆంధ్రభూమి వారపత్రిక నిర్వహించిన
కథల పోటీలో వింపికైన కథ

